

**ПОРУЧИКЪ
САВОВЪ СТЕФАНЪ**

Роденъ въ Варна. 24. I. 1894 г. Едва завършилъ 2 години въ В. на Н. В. училище, обявява се Балканската война. Зачисленъ въ I пех. Соф. на Н. В. князъ Александъръ I полкъ, той показва неустрашимостъ въ големите боеве при Люлебургазъ, Чорлу, Елбасанъ, Силиврия, дѣто биза и раненъ.

Съ още незадравель кракъ, заминава за Силизрия

Въ Междусъюзнишката война участвува въ боеvetъ на полка срещу сърбите при Пиротъ, и срещу гърците при Горна Джумая.

Тукъ, макаръ и раненъ въ ржката, е показалъ голема храбростъ, като е продължавалъ да не напуска боя

Презъ Общоевропейската война, като командиръ на 12 рота отъ полка, се е отличилъ съ своето безстрашие въ боеветъ при Дрънова глава, Лѣсковецъ.

Следъ обявяване войната съ Ромжния полка отива на северния фронтъ — срещу Ромжния.

Въ най-ожесточените и сериозни боеве срещу Тутраканска крепость, той пада убитъ — пронизанъ въ главата и съ разкъсани гърди.

Последнитѣ му думи сѫ били: „Огънь б...“ — той не е можалъ да доискаже команда си „бий“, увисналъ надъ теленитѣ мрежи.

Кавалеръ на нѣколко ордена за храбростъ. Той се е отличилъ и съ хубавите описание на боеветъ, печатани въ вѣстниците.

ПОРУЧИКЪ КРУМЪ Н. ХИТРОВЪ

Роденъ въ Карлово 23 X. 1892 год. Постъпва въ военното на Н. В. училище презъ 1913 г. Като младъ юнкеръ на слѣдующата година взема участие въ Балканската война, кѫде то е зачисленъ отъ самото начало въ 12 рота на 21 п. Средногорски полкъ и служи до края на войната въ сѫщата. Съ възвода си пръвъ влиза въ рѣдния градъ на родителите си Устово край границата, дѣто пръвъ донася на многобройните си роднини първите зари на свободата и безъ отдихъ продължава похода до първия рѣшителенъ бой при Паласъ. Едва 19 годишенъ тукъ е неговото първо бойно кръщене и следъ сполучливия изходъ по-нататъкъ взема живо участие въ всички подвизи и дѣла на храбри трайци прѣзъ цѣлата война, кѫде то слѣдъ Булаиръ, трѣбзаше да дойде и втората война, за да обезсмъртигаъ своето име въ епопейните барабани огньове на Криволакъ, откѫде то сѫщия излиза награденъ за храбростъ.

Следъ довършване въ 1914 г. научитѣ си въ Военното училище, като новопроизведенъ подпоручикъ бива назначенъ въ Ески-Джумая въ 31 п. Варненски полкъ, дѣто го заварва и големата война. Преминава въ 47 п. п. като картечникъ, като трескато очакващъ войната; при изпращането му отъ Ески-Джумая, когато неговите близки го изпращатъ поднасяки му цвѣти и пожелавайки завръщане, той заявява, че предчувствува, че ще сложи кости на бранните полета. Въ вихренния полетъ на преславци, той е въ първите редове при Ту-

**ЗАП ПОРУЧИКЪ ЦВѢТКОВЪ
ИГ. ВѢЛКОВЪ.**

Роденъ въ с. Рахманлий, пловдивско. 20 VII. 1883 г. Завършилъ търговската гимназия въ Бургазъ, висшиятъ търговски науки въ Лайпцигъ, Германия. Свѣршилъ и Ш. за зап. подпоручици.

Вzelъ живо участие въ Балканската война съ 9 пех. на Н. В. Клементина полкъ.

Въ Общоевропейската война — отначало е билъ преводчикъ офицеръ при германските военни щабове, следъ като е билъ зачисленъ като ротенъ командиръ въ 43 п. полкъ, и на 24 окт. 1916 год. пада убитъ при завоя на Черна.

Кавалеръ на ордена за храбростъ.

траканъ. Жребия му е на 5 септември 1916 год. да биде резерва съ ротата си. Ураганътъ предъ Тутраканъ се започва, жълѣзоогненъ пурпуръ багри хоризонта на най-величавата жива картина. Въпреки изричната заповѣдь да биде въ резерва отзадъ, кѫде то пакъ може да биде полезенъ, въ рѣшителния моментъ той напушта запасните кадри и отива напредъ да се смѣси съ своите другари въ първите линии на титанския бой. Въ два часа сл. обедъ на 5 Септември 1916 г. поручикъ Крумъ Хитровъ пада въ една героична атака предъ фортовете на Дайдъръ, разкъсанъ отъ шрапнелъ въ врата, като самъ се е опитвалъ съ своята кърпичка да спре кръвта отъ своята, уни, смъртоносна рана. Погребанъ въ отдѣленъ гробъ край братска могила.